

Arrest

nr. 348 358 van 10 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 24 september 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 29 mei 2022, diende op 30 mei 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoeksters vingerafdrukken werden genomen in Griekenland op 10 augustus 2020 (Eurodac).

1.2. Op 24 september 2024 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 24 september 2024 verzoekster ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 30/05/2022
Overdracht CGVS: 07/07/2022*

U werd op 24 juni 2024 op het Commissariaat-generaal gehoord van 08.57 uur tot 12.58 uur, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, Meester Kyrylo STOROJENKO, loco Meester Franz GELEYN, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Hawiye clan te behoren, subclan Harti Abgaal. U bent geboren op [...] april 1995 in Balcad, gelegen in de regio Middle Shabelle.

Uw vader en uw oudste broer hadden lang geleden wegens een conflict Somalië verlaten, u woonde samen met uw andere broers en uw moeder in Balcad tot aan haar overlijden in 2015. Vervolgens verhuisden jullie naar uw vader die op dat moment in Saoedi-Arabië woonde. Jullie verbleven er illegaal en werkten in het zwart. In 2019 werd u op de markt als enige van het gezin opgepakt, en terug naar Somalië gedeporteerd. U ging hierop bij uw grootmoeder in Balcad wonen, zij was heel haar leven vroedvrouw geweest en leerde het u ook, daarnaast verkochten jullie eten in een klein winkeltje.

Op een dag werd u opgeroepen om de bevalling van een vrouw te begeleiden, haar naam was F.(...) K.(...). U hielp haar om te bevallen, bleef nog een paar uur bij haar en vertrok daarna richting huis. Drie dagen later, toen u naar de markt ging, belde uw grootmoeder u op om te vertellen dat de familie van F.(...) was langs gekomen. Ze was de dag na haar bevalling overleden, en haar familie was op zoek naar u omdat ze u verantwoordelijk hielden voor haar dood. F.(...)'s vader wilde u dood, haar moeder wilde dat u als straf met haar fysiek gehandicapte zoon zou trouwen. Uw grootmoeder adviseerde u om te vluchten naar Mogadishu, wat u ook deed. U ging in Mogadishu naar een vriendin van uw grootmoeder die H.(...) M.(...) heette.

Toen u aankwam in Mogadishu werd u opgebeld door de weduwnaar van de overleden vrouw, hij was lid van Al Shabaab en wilde dat u met hem trouwde om ook de moeder van zijn kinderen te vervangen. Hierop besliste u dat u Somalië zou verlaten. H.(...) hielp u om het land te verlaten. U hoorde achteraf dat uw grootmoeder kort nadat u het land verliet overleed door stress. U verliet Somalië op 26 maart 2020.

U vreest de familie van F.(...) K.(...) en Al Shabaab.

U diende op 11 augustus 2020 een verzoek voor internationale bescherming in in Griekenland, en u kreeg er een weigeringsbeslissing.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: een attest waaruit blijkt dat u VGV type 3 hebt ondergaan, vier foto's die volgens u in Balcad getrokken zijn in 2015, een kopie van de Belgische identiteitskaart van uw broer A.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Ten eerste bestaan er twijfels over uw activiteiten als vroedvrouw, het werk waarmee u begon toen u in 2019 bij uw grootmoeder terug in Balcad ging wonen. Uw verklaringen hieromtrent zijn oppervlakkig en vaag, uw kennis blijkt ontoereikend. U gevraagd hoe u helpt bij bevallingen antwoordt u dat u de baby haalt, de navelstreng doorknipt en ook de moederkoek eruit haalt (CGVS, p. 18). U gevraagd hoe lang het duurde als u hielp bij een bevalling, antwoordt u dat het afhangt van de persoon en dat u soms op tijd kwam als de baby kwam en soms moet wachten, en geeft u dus geen tijdsduur (CGVS p. 18).

U gevraagd wat de tekenen zijn dat een baby gaat komen antwoordt u dat de bekken moeten openen tot 9cm en dat je dan het hoofd van de baby ziet. U gevraagd of u ooit complicaties heeft meegemaakt tijdens bevallingen antwoordt u dat u er nooit gekend heeft, u verklaart vervolgens dat uw grootmoeder u enkel stuurde naar vrouwen die al kinderen hadden omdat dit gemakkelijker zou zijn. U verklaart verder dat

vrouwen die voor de eerste keer moeten bevallen, opengesneden moeten worden en dat u dit nog niet deed omdat u in opleiding was (CGVS, p. 18). Hierbij valt op dat uw verklaringen weinig doorleefd zijn en erg algemeen blijven. Wachten tot er genoeg ontsluiting van de baarmoedermond is, en de navelstreng doorsnijden nadat de baby geboren is, is kennis die de meeste mensen bezitten over bevallingen, ook als ze niet gewerkt hebben als vroedvrouw. Vrouwen die geïnfibuleerd zijn, moeten uiteraard eerst open gemaakt worden voor ze kunnen bevallen, dit is wederom geen kennis die u uitsluitend zou hebben omwille van uw beroep als vroedvrouw. Er kan verwacht worden dat u hierover meer doorleefd en gedetailleerd zou kunnen vertellen, op geen enkel moment geeft u blijk van enige vakkennis.

Betreffende de financiële kant van uw werk als vroedvrouw blijkt ook uw kennis hieromtrent ontoereikend. U gevraagd naar wat u verdiende voor een bevalling antwoordt u dat het geen vaste prijs was, waarna u onmiddellijk zegt dat de prijs vijf dollar zou zijn wat overeen zou komen met 100 000 Somalische Shilling. Even later verklaart u dat het geen vaste prijs is, maar dat het 5, 7, 10 (Amerikaanse) dollar zou zijn en dat het afhangt van de persoon. U gevraagd wat de prijs dan bepaalde, antwoordt u dat er geen prijsonderhandeling vooraf zou plaatsvinden, dat u gewoon uw werk uitvoert en dat ze u achteraf geven hoeveel ze u willen geven. Een eerste bemerking hierbij is dat 5 vijf dollar (Koers Somalisch Shilling 2019, 2020), geen 100 000 Somalische Shilling waard is zoals u verklaarde. Dat terzijde is het niet aannemelijk dat er geen vaste prijs zou bestaan voor het begeleiden van een bevalling en kan u niet duiden van welke factoren de prijs afhankelijk zou zijn. Het is ook weinig plausibel dat bij geen enkele van de bevallingen die u bijwoonde iets van complicaties gekend zou hebben, u was volgens uw eigen verklaringen twee jaar actief als vroedvrouw. Voor u en uw grootmoeder moeten de inkomsten uit jullie werk als vroedvrouw belangrijk geweest zijn om rond te komen, het feit dat u niet precies weet hoeveel u aan een bevalling verdiende ondermijnt uw geloofwaardigheid.

Ook uw verklaringen omtrent het overlijden van uw patiënte F.(...) K.(...) en de gebeurtenissen die zich daarna afspeelden overtuigen niet. U verklaart dat de vrouw oké was toen u om 21u naar huis vertrok, en dat u 's ochtends hoorde van haar overlijden. U verklaart dat u niet weet hoe zij overleden is, dat er geen complicaties waren en dat u denkt dat het een natuurlijk overlijden was. Desalniettemin zou van u verwacht kunnen worden dat u zich zou proberen informeren over wat er juist gebeurd is, zeker aangezien ze in orde leek toen u bij haar thuis vertrok nadat u haar bevalling in goede banen geleid had. Het is ook bizar dat haar familie drie dagen wachtte met u te zoeken, u was voor hen waarschijnlijk de meest voor de hand liggende persoon om te contacteren als ze wouden achterhalen hoe hun dochter overleden was. U verklaart dat uw grootmoeder u aan de telefoon vertelde dat haar familie u voor haar dood verantwoordelijk hielden, dat F.(...)'s moeder wilde dat u met haar gehandicapte zoon trouwde, dat haar vader wilde dat u vermoord werd (CGVS, p. 20). Zij raadde u aan om naar Mogadishu te vluchten, u was op dat moment op de markt boodschappen aan het doen en besliste om op de dag zelf nog naar daar te vluchten. Later op die dag toen u al in Mogadishu was, belde de weduwnaar van F.(...), die lid is van Al Shabaab, en hij stelde u voor om met hem te trouwen om F.(...) te vervangen als moeder van hun kinderen samen. Een eerste vaststelling hierbij is dat geen van deze drie mogelijke uitkomsten met elkaar te rijmen zijn. U kan niet in het huwelijk treden met twee verschillende personen en ook vermoord worden als vergelding. Het is hoe dan ook opmerkelijk dat u van twee van personen die u verantwoordelijk hielden voor de dood van hun familielid een huwelijksaanzoek zou krijgen.

U er attent op gemaakt dat als F.(...)'s moeder u beschuldigde van de dood van haar dochter, ze u waarschijnlijk geen goede vrouw vond als partij voor haar zoon antwoordt u dat ze gewoon wou dat u met haar zoon trouwde (CGVS, p. 23). U verklaart verder dat dat er bij jullie als er iemand vermoord wordt die dood moet, of bloedgeld nodig is (CGVS, p. 23). U gevraagd of er geen bloedgeld betaald kon worden antwoordt u dat het u nooit voorgesteld is. U gevraagd of u de clanoudsten gecontacteerd heeft, bevestigt u en zegt u dat zij bloedgeld voorgesteld hebben maar dat dat geweigerd werd (CGVS, p. 23). De twee opties waren ofwel dat u zou sterven ofwel dat u zou trouwen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat in het Somalisch gewoonterechtsysteem – Xeer – er pas sprake kan zijn van compensatie wanneer het doden van een andere persoon intentioneel is, wat in uw situatie niet het geval was. Bloedgeld of Diya, wordt in de meeste gevallen verkozen boven fysieke schade als compensatie. Aangezien u zelf behoort tot een meerderheidsclan zou verwacht worden dat deze situatie onder de clanoudsten bemiddeld wordt, en dat er dan eventueel een compensatie door de Diya groep uitbetaald zou kunnen worden. In uw verklaringen komt dit slechts beknopt aan bod, en laat u uitschijnen dat het niet echt een optie was.

Verder is het niet geloofwaardig dat u op basis van een telefoontje met uw grootmoeder terwijl u op de markt boodschappen aan het doen was, onmiddellijk zou beslissen om nog dezelfde dag naar Mogadishu te vluchten. U probeerde u niet verder te informeren en nam geen contact met de politie. U gevraagd of u aangifte deed bij de politie antwoordt u dat zij (de familie van F.(...)) al aangifte gedaan hadden, en dat de politie gewoon zou doen wat zij vragen (CGVS, p. 23). U gevraagd hoe het komt dat zij zo veel macht hebben antwoordt u dat zij van de Reer Mataan clan zijn, en dat zij alle macht in de stad hebben (CGVS p. 26). U verklaart later dat de familie zelf geen hoge functies heeft en dat het de clan is die alle macht in de stad in handen heeft. Uw eigen clan, Harti, en Reer Mataan zijn beide subclans van meerderheidsclan Abgal die

behoort tot de Hawiye, dit maakt dat het in uw situatie mogelijk moet geweest zijn om een akkoord tussen de clanoudsten te kunnen bereiken.

Uw verklaringen over de bedreigingen aan uw adres van A.(...) A.(...), de weduwnaar van F.(...), die lid zou zijn van Al Shabaab overtuigen evenmin. Hij zou u gebeld hebben toen u al in Mogadishu was (CGVS, p. 24). U gevraagd wat u weet over hem antwoordt u naast de kwestie en zegt u dat hij u belde en voorstelde om met u te trouwen omdat zijn kind al drie nachten zonder moeder is. U de vraag opnieuw gesteld antwoordt u dat u alleen kan zeggen dat hij lid is van Al Shabaab en dat hij u bedreigde (CGVS, p. 24). U gevraagd of u hem daarvoor al eens ontmoet had verklaart u dat u hem nooit eerder zag, maar dat er op de dag dat u F.(...) hielp met haar bevalling er twee mannen buiten stonden, en dat u niet weet of hij een van hen was (CGVS, p. 24). U weet verder niet wat hij deed voor Al Shabaab of waar hij woont. U slaagde er niet in om een logische verklaring te geven waarom hij u ten huwelijk zou vragen. Hij hield u verantwoordelijk voor de dood van zijn vrouw, die nog maar drie dagen eerder overleden was. Bovendien hadden jullie elkaar nog nooit in levende lijve gezien of gesproken, wat u ook zelf bevestigde in uw verklaringen. Zowel het huwelijksaanzoek en de bedreigingen zijn bij deze niet aannemelijk.

Ten slotte geeft u geen duidelijk zicht op uw familiale situatie, u blijft volhouden dat u sinds 2019 niets meer van uw gezin vernomen heeft, u zou enkel contact hebben met uw broer die in België woont. U verklaart dat u als enige uit Saoedi-Arabië gedeporteerd werd, en dat u vervolgens terug naar uw grootmoeder in Balcad ging terwijl de rest van uw gezin in Saoedi-Arabië bleef wonen. U verklaart dat het laatste wat u hoorde van uw vader was dat hij in Yemen was (CGVS, p. 6), onmiddellijk erna verklaart u dat hij is teruggekeerd naar Mogadishu, dat dat de laatste keer is dat jullie elkaar hoorden, dat hij zou terug gaan (CGVS, p. 6). U gevraagd naar waar hij ging terug gaan zegt u dat hij terug ging naar Saoedi-Arabië, via Yemen. U gevraagd waar uw broers zijn antwoordt u dat ze samen met uw vader gedeporteerd zijn naar Somalië (CGVS, p. 7). Er kan op z'n minst gesteld worden dat dit verwarrend is. Later in het onderhoud verklaart u dat uw vader en uw broers in Mogadishu gebleven zijn, en dat ze niet naar Balcad gekomen zijn (CGVS, p. 10). Indien uw familie inderdaad in Mogadishu woonde sinds hun deportatie uit Saoedi-Arabië, een paar maanden nadat u terug naar Somalië ging (CGVS, p. 10), zou op z'n minst van u verwacht worden dat u hen had proberen zoeken toen u zelf naar Mogadishu kwam, en eigenlijk ook daarvoor al. Tijdens uw onderhoud bij het CGVS vermeldt u hier niets over. Er zou van u verwacht worden dat als de hele familie terug in Somalië kwam wonen, dat u meer moeite gedaan zouden hebben om hen terug te vinden. Opmerkelijk is dat u op facebook bevriend bent met een profiel dat de naam heeft van uw broer, Ah.(...), die in België woont. In zijn vriendenlijst staan personen met dezelfde namen als uw broers H.(...), I.(...) en Am.(...) (zie administratief dossier). Ten laatste op 14 april 2023 was er interactie tussen uw broers Ah.(...) en Am.(...), waarbij Am.(...) een foto van Ah.(...) likete. Dit ondermijnt uw geloofwaardigheid betreffende uw beweringen over waar uw familie zich bevindt en in hoeverre u daarvan op de hoogte bent.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotieven. U hebt dan ook niet aannemelijk gemaakt een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

De door u voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Uit de voorgelegde foto's kan niets afgeleid worden over de door u aangehaalde problemen. Bovendien kan aan privé foto's geen bewijskracht worden toegekend gezien het mogelijk is om deze te manipuleren. De kopie van de identiteitskaart van uw broer houdt evenmin verband met uw persoonlijke situatie. Hieruit blijkt tevens niet dat hij in België een verzoek om internationale bescherming heeft gedaan. Dat u VGV type 3 hebt ondergaan wordt niet betwist. Gevraagd naar een vrees voor terugkeer gelieerd aan uw besnijdenis antwoordde u enkel dat u pijn hebt tijdens uw menstruatie en hiervoor pijnstillers neemt (CGVS, p. 29).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS/UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op

https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh M.(...), duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land.

Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met

betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle te worden beoordeeld.

Middle Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "louter aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Middle Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Middle Shabelle ligt in het zuidoosten van Somalië en vormt samen met Hiraaan de deelstaat Hirshabelle. De hoofdstad van de regio is Jowhar. Het conflict in Middle Shabelle omvat de voortdurende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaabtroepen, met inbegrip van clanmilities. In het laatste kwartaal van 2022 hebben regeringstroepen de regio Middle Shabelle ontruimd van de bolwerken van al-Shabaab en in december 2022 Adan Yabaal, het regionale centrum van de groepering in Middle Shabelle, ingenomen. De controle over andere gebieden blijft betwist.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Shabelle geschat op 961.554 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 127 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (71). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten. ACLED noteert onder meer ook nog militaire operaties van het Somalische leger en partners tegen al-Shabaab, interclangevechten en gevechten tussen legereenheden. In de categorie explosions/remote violence is AS verantwoordelijk voor de meerderheid van de 44 geregistreerde incidenten. Al-Shabaab voert vooral aanslagen uit op nationale en internationale strijdkrachten en pleegt enkele gerichte aanslagen op burgers. In de meeste van de geregistreerde aanslagen gebruikt AS geïmproviseerde explosieven (IED's). De overige incidenten zijn luchtaanvallen op AS-doelwitten door de nationale strijdkrachten en hun internationale partners (US AFRICOM, ATMIS). Bij de 12 geregistreerde incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians), noteert ACLED enkele moorden en ontvoeringen door AS, schietincidenten door de Abgalclanmilities, de Shiidleclanmilitie, onbekende gewapende groepen en het Somalische leger. ACLED noteert in totaal 766 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Shabelle door het geweld. De meeste slachtoffers registreert ACLED onder de categorie battles met 655 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of (inter)clanconflicten. Soms vallen er burgerslachtoffers. In de verslagperiode klasseert ACLED 17 incidenten onder de noemer civilian targeting met 16 burgerdoden in de categorie violence against civilians en 13 in de categorie explosions/remote violence. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid, droogte en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Middle Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Middle Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

*“Schending van artikelen 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.
Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.
Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur
Schending van artikel 3 EVRM”.*

Het CGVS is niet ernstig in haar kritiek. Verzoekster heeft nooit medische studies gevolgd om vroedvrouw te worden en heeft dit aangeleerd gekregen via haar grootmoeder. Bovendien verlopen de bevallingen in Somalië niet zoals bevallingen in ziekenhuizen hier waar alles precies wordt getimed en geverifieerd. De vrouwen waar verzoekster naartoe ging bevielen allemaal thuis en zij pakte de baby, knipte de navelstreng en nam de moederkoek eruit (NPO, p. 17-18).

Meer deed verzoekster niet. Overigens hielp zij geen vrouwen die voor de eerste keer gingen bevallen wegens moeilijkheden die konden opduiken door de besnijdenissen. Het takenpakket van verzoekster als Somalische vroedvrouw was aldus simpel en kan niet worden vergeleken met een Belgische vroedvrouw. Dit geldt ook voor het financieel aspect. Verzoekster ging langs bij de vrouwen aangewezen door haar grootmoeder, maar besprak het geldelijk aspect niet. Zij nam aan wat aan haar werd aangeboden en dit verschilde elke keer. Of dit onderling werd besproken tussen haar grootmoeder en de familie van de zwangere vrouwen weet verzoekster niet, maar zij kan enkel meedelen wat zij kreeg na een bevalling.

Verzoekster (sic) is niet mee met de religie, Somalische cultuur en gebruiken. De familie van de overleden patiënte F. wilde verzoekster namelijk doen boeten op eender welke manier. Hoewel de vader van F. zei dat hij verzoekster dood wilde en de moeder eiste dat zij met haar gehandicapte zoon trouwde, was het vooral van belang wat de echtgenoot van de overleden patiënte wenste. Immers, hij was zijn vrouw verloren én hij was een Al Shabaab lid die net een baby had gekregen en geen moeder had voor zijn kinderen. De weduwnaar meende dan ook dat verzoekster als schadevergoeding diende zorg te dragen voor zijn kinderen en voornamelijk zijn pasgeboren baby omdat verzoekster verantwoordelijk werd gesteld voor het overlijden en dus verlies van de moeder van zijn kinderen. De familie F. diende aldus een keuze te maken tussen religie waar de regel “oog om oog” wordt gehanteerd en de cultuur waarbij de regel is om een schadevergoeding te vragen en *in casu* dus de schade van het verlies van een moeder te vergoeden door zelf zorg te dragen voor de kinderen.

De verwachtingen van het CGVS zijn niet redelijk. Verzoekster verklaarde duidelijk tijdens haar groot onderhoud dat de man van F. niet bij haar verbleef en dat F. persoonlijk reisde naar haar man om hem te ontmoeten (NPO, p. 21-22). Verzoekster kent de man van F. dan ook absoluut niet. Zij weet enkel dat hij A. A. noemt en een lid is van Al Shabaab. Aangezien A. lid is van Al Shabaab en de mensen verzoekster kenden, was het niet moeilijk om informatie over haar te bekomen en uit te maken dat zij niet enkel verantwoordelijk was voor de dood van zijn vrouw, maar ook om de taak als moeder over te nemen voor zijn kinderen. Verzoekster was namelijk nog jong en ongetrouwd en Al Shabaab meent dat zij kunnen en mogen kiezen met wie zij huwen om welke reden dan ook.

Verzoekster wenst het volgende te benadrukken. Haar vader werd in 2019 gedeporteerd vanuit Saoedi-Arabië naar Mogadishu. Echter, de vader was van plan om na de deportatie naar Yemen te gaan en via Yemen opnieuw naar Saoedi-Arabië. Echter, toen verzoekster werd gedeporteerd was haar vader al weg. Zij heeft getracht om contact op te nemen met haar vader en andere broers, doch zonder succes (NPO, p. 6-7). Tot op heden hebben noch verzoekster noch haar broer Ah. contact kunnen leggen met de overige familieleden. Wat de personen betreft die het CGVS aanhaalt inzake het facebookprofiel van Ah. merkt verzoekster op dat die personen niet haar broers zijn, maar de kinderen van haar tante.

Het CGVS is bijzonder onzorgvuldig te werk gegaan en heeft geen rekening gehouden met de omstandigheden waarin verzoekster zich bevond. Dergelijke redenering en een compleet gebrek aan objectief onderzoek schendt op flagrante wijze de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht. Verzoekster vreest voor haar leven en kan onmogelijk terugkeren naar Somalië. Zij komt weldegelijk in aanmerking voor de vluchtelingenstatus. Door haar deze te weigeren, schendt de bestreden beslissing artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS meent dat verzoekster evenmin in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Er kan immers moeilijk gesteld worden dat de situatie in Middle Shabelle niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Middle-Shabelle complex, problematisch en ernstig is. Over het algemeen blijkt uit de verschillende rapporten, dat de veiligheidssituatie in geheel Middle Shabelle nog steeds zeer precair is. Verzoekster citeert uit een informatiefiche van ACLED, alsook landeninformatie omtrent de huidige veiligheidssituatie in Somalië.

3.1.2. In een aanvullende nota van 12 mei 2026 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het UNHCR-rapport, *"International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia"* van september 2022;
- het EUAA-rapport, *"Country Guidance: Somalia"* van oktober 2025;
- het EUAA-rapport, *"Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation"* van mei 2025;
- het EUAA-rapport, *"Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments"* van 13 augustus 2025;
- de COI Focus Somalië, *"Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update)"*.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat zij een nood heeft aan internationale bescherming.

3.3. Verzoekster slaagt er niet in haar nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De door verzoekster aangevoerde argumenten zijn niet overtuigend en vormen in wezen een herhaling van eerder ingenomen standpunten waarop reeds uitvoerig en afdoende werd geantwoord in de bestreden beslissing.

Vooreerst kan het ontbreken van een formele medische opleiding als vroedvrouw niet dienen als vergoelijking voor de vastgestelde lacunes in haar relaas. Zelfs binnen de door haar geschetste context van informele vroedkunde mag redelijkerwijze verwacht worden dat zij coherent en consistent kan verklaren over haar eigen activiteiten en verantwoordelijkheden. De verwijzing naar verschillen tussen Somalische en Belgische verloskundige praktijken is in dit opzicht niet relevant, nu de beoordeling niet steunt op een vergelijking van medische standaarden, maar op de geloofwaardigheid van haar verklaringen.

Daarnaast tracht verzoekster de lacunes en onduidelijkheden in haar relaas te verklaren door te stellen dat de bestreden beslissing onvoldoende rekening houdt met de culturele en religieuze context. Dit argument kan evenmin gevolgd worden. De bestreden beslissing wijst immers terecht op de inconsistenties en onaannemelijkheden in haar verklaringen, onder meer met betrekking tot de beweerd eisen van de familie en de rol van de echtgenoot. Het louter inroepen van *"cultureel onbegrip"* volstaat niet om deze vaststellingen te weerleggen.

Verder stelde de bestreden beslissing terecht vast dat verzoekster vaag en weinig overtuigend was over haar kennis van de echtgenoot van F., terwijl zij tegelijk stelt dat deze persoon haar wel gericht kon opsporen, specifieke eisen kon formuleren en de persoon is die zij vreest bij een terugkeer naar Somalië.

Tot slot bevat ook de toelichting omtrent haar familieleden en het ontbreken van contact geen nieuwe elementen. De bestreden beslissing heeft reeds gemotiveerd waarom deze verklaringen onvoldoende aannemelijk zijn. De loutere bewering dat de personen die het CGVS op facebook heeft gevonden de kinderen van haar tante zouden zijn, zonder bijkomende concrete of verifieerbare gegevens, is niet van aard om aan deze beoordeling afbreuk te doen.

Samengevat doet verzoekster met haar betoog geen afbreuk aan de correcte en pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing, die door de Raad integraal worden overgenomen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat het risico op ernstige schade betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, herneemt de Raad de pertinente motivering van de aanvullende nota van de commissaris-generaal, die in eenzelfde lijn ligt als de bestreden beslissing:

“UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in minder mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van een totale oorlog tegen AS slaagt de regering-Hassan Sheikh Mohamud er niet in het momentum, gestart in augustus 2022, vol te houden. Dit onder meer door logistieke, organisatorische en financiële problemen. Bijkomend verhinderen onenigheid op politiek vlak en interclan geweld het momentum. Eind 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTMIS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Deze vernieuwing is cruciaal om een veiligheidsvacuüm te voorkomen. Ondanks de officiële start op 1 juli 2025 van de nieuwe vredesmacht van

de Afrikaanse Unie kampt het AUSSOM met aanzienlijke financieringsproblemen en een tekort aan troepen. Begin 2025 lanceert AS een groot offensief waardoor eerdere successen van de regering worden teruggedraaid en de controle over belangrijke routes en steden, waaronder gebieden in de buurt van Mogadishu, wordt versterkt. Tegen deze achtergrond besluit president Hassan Sheikh Mohamud eind maart 2025, enkele dagen na een AS-aanslag tegen zijn persoon, op te roepen tot een Nationale Dialoog, met als doel alle belangrijke politieke actoren en oppositieleiders te verenigen tegen de gemeenschappelijke vijand. De centrale overheid heeft echter intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten door de tussentijdse lidstaatverkiezingen en de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen. De deelstaten Puntland en Jubaland schorten de banden met de centrale overheid op vanwege politieke geschillen. De vanaf oktober 2023 door de federale overheid erkende en gesteunde SSC-Khatumo-regering in de betwiste noordelijke regio's, maakt het federale landschap nog complexer. Het begin van de tweede ambtstermijn van de Amerikaanse president Trump vertaalt zich in een toename van luchtaanvallen in Somalië tegen de Islamic State in Somalia (ISS) in Puntland – waar begin 2025 een offensief is gestart tegen de groepering – maar ook tegen AS in Zuid- en Centraal-Somalië in een poging om de terreinwinst tegen te gaan. Ook het geweld tussen clans houdt aan.

Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar verzoekende partij afkomstig is.

Gezien haar verklaringen met betrekking tot haar herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Galgaduud te worden beoordeeld. In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Galgaduud een gebied is waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio's Mudug en Galgaduud vormen samen de deelstaat Galmudug. Galgaduud is begrensd door Ethiopië in het noordwesten en de Indische Oceaan in het zuiden. De federale coalitietroepen, de Macawisley (lokale clanmilities) en al-Shabaab zijn de belangrijkste actoren in de regio. Galgaduud wordt beschreven als een langdurig strijdtoneel om controle tussen regeringstroepen en al-Shabaab. Clanconflicten monden uit in (dodelijk) geweld.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van september 2024 wordt de bevolking van Galgaduud geschat op 812.638 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. In de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update) wordt gelezen dat ACLED tussen 1 december 2023 en 1 januari 2024 177 geweldsincidenten in de regio registreert, waaronder vooral battles (105). Het gaat hier vooral om intra- en interclangeweld waarbij clanwraak of ruzie over grondeigendom motieven kunnen zijn. Ook noteert ACLED aanvallen van de Abgaalclan tegen AS, gevechten tussen lokale clans en lokale politie of de Somalische inlichtingendienst, antiterreuroperaties tegen AS en AS aanvallen tegen de nationale veiligheidsdiensten en hun partners. ACLED noteert voor deze verslagperiode in totaal 944 dodelijke slachtoffers door het geweld in Galgaduud. De meerderheid wordt geregistreerd onder battles, namelijk 767. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens antiterreuroperaties tegen AS, AS-aanvallen tegen clanmilities en veiligheidsdiensten en interclangeweld over grondbezit en/of clangeweld. Het geweld onder de noemer air/drone strike heeft 120 doden tot gevolg. Dit zijn gerichte aanvallen tegen AS-leden en –schuilplaatsen of –posities. ACLED noteert 52 burgerdoden voor deze verslagperiode. Het gaat voornamelijk om gerichte moorden door clans, in het kader van clanwraak, of door AS, veiligheidsdiensten en onbekende gewapende groepen. Daarnaast worden burgers ontvoerd door clanmilities en AS, worden ze dodelijk getroffen door een geïmproviseerd springtuig en een VS-luchtaanval in januari 2024 maakt 2 burgerdoden in de stad Galdad.

Uit de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, blijkt dat ACLED 480 veiligheidsincidenten registreert in de periode van 1 april 2023 tot en met 31 juli 2025 (gemiddeld 4 incidenten per week), waarbij 2.719 mensen omkwamen (ongeveer 335 doden per 100.000 inwoners). In de periode van 1 april 2023 tot en met 16 maart 2025 raakten 11.203 personen uit Galgaduud ontheemd.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie en in navolging van de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat een burger die terugkeert naar Galgaduud, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet."

Verzoekster steunt slechts op algemene landeninformatie van 2023 en voert geen persoonlijke omstandigheden aan die het risico in haar hoofde verhogen.

Gelet op het voormelde toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP